

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Spirālā struktūra

273.

Var jautāt – cik reizes lasīt Mācību? Uz to atbildiet, ka nedrīkst ierobežot to, ko mīl. Var zināt no galvas, bet tomēr vēlētis vēlreiz izlasīt. Kad mēs zinām no galvas, mēs nodibinām zināmu ritmu, bet atkārtota izlasīšana var dot jaunu apgaismojumu. Lasīšana ne vien padziļinās, bet pats grāmatas jaunais apgaismojums var ierosināt jaunu pieeju. Tāpēc, ja Saku – lasiet Mācību ir rītos, ir vakaros, paredzu dažādus laika apstākļus. Viens tiks ievērots no rīta, bet gluži kas cits iepazīts pie vakara ugunīm. Saprotiet to burtiski. Vakara doma atšķiras no rīta domas. Tās vajag salīdzināt. Par cik vakara domu paplašina gaismekļu ugunis, par tik rīta doma mirdz no saskares ar Smalko Pasauli. Rīta domu spēcīgāji ne vien atpūta, bet arī saskare ar smalkajām enerģijām. Bet arī vakara doma izceļas ar brīnišķīgu burvīgumu, kāds raksturīgs dzīvajai Ugunij. Daudzi domā, ka jau pazīst Mācību, kad to izlasījuši. Bet labākie Nolikumi paliek nepielietoti, jo cilvēki nevēlas izprast viņu daudzkrāsainību. Tātad, aplūkojiet Mācības kristālu tiklab saules, kā arī ugunu gaismā.

274.

Mācību vajag lasīt dažādos stāvokļos, un sekas nebūs vienādas. Prāta satraukumā Mācība dos mierinājumu, bēdās – iepriecinājumu, šaubās – apstiprinājumu, bet lai ietvertu Mācības iedarbīgumu, nejaušās izjūtas jāprot aizvietot ar iejušanos Hierarhijas dārgumu krātuvē. Mācība nav dota tikai mierinājumam, bet kustībai pa augšupejas kāpnēm. Protams, neparastajos apstākļos visai grūti apgūt izprotošu iedziļināšanos. Ne vienreiz vien Pasaule jau ir nodrebējusi uz mehānikas un gara robežas. Tieši tagad ir tāds laiks, ar pastiprinātu tumšo spēku uzbrukumu. Materiālo atkritumu tirgus ir daudzveidīgs, tos vispirms vajag novērtēt, lai izteiktu jaunas vērtības. Tāpēc prasme mainīt apziņas novērtējumu būs jau sliekšnis uz nākotni. Pielaišana ir jau atzīšana, un cilvēce pielaidusi jau daudzus tumšus viesus. Vajag lūgt sirdi pacelt balsi par Pasaules atjaunošanu.

275.

Ir prieks dzirdēt par jaunās paaudzes meklējumiem, šis mirklis ir jātver un jādod viņiem tieši tas, pēc kā alkst viņu gars. “Dzīves Mācība” arī dod tādas izsmeļošas atbildes uz visiem gara pieprasījumiem! Jo neviena nozare, neviena dzīves problēma šajos nolikumos nav apieta klusējot. Gluži otrādi, visi stāvokļi ir apskatīti no daudzām pusēm un zem dažādiem redzes leņķiem, tieši dzīves pielietojumos.

276.

Var likties, ka Mācība tiek sniegta vienā izmērījumā, bet ja salīdzina Mācības secību, tad kļūst redzami augšupejošas spirāles apgriezieni. Tāda aprīte tiek radīta, lai cilvēce nemanāmi virzītos uz priekšu. Tāpat kā zāles ik mirkļa izaugšanu nepamana, tā arī spirāles jaunais apgrieziena nepārsteidz apziņu. Jo cilvēciskais prāts nespēj ietvert

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

ugunīgo konstrukciju, un tādēļ lietderīgi jādod tam tik daudz, cik tas spēj uzņemt. Nesamērības sekas ir kroplīgas, un neviens, savas gara tumsības dēļ, nedrīkst Pasaulē producēt kroplīgumu. Uzbūvei jābūt harmoniskai, tāpēc ir pamācoši salīdzināt pakāpienus, kurus dod Mācība; radīsies nozīmīgas augšupejas kāpnes.

277.

Vai bieži dārzniekam jāaplaista viņam uzticētais dārzs? Protams, ik dienas, izņemot svētīgo lietus laiku. Kad ļaudis aizver slēģus, dārznieks pin grozus augļiem, kas ienākas. Patiesi, lietus gāze atbrīvo dārznieku no ūdens nešanas darba. Vai tas pats nav arī ar Mācību? Protams, ik katru dienu vajag atkārtot Mācības pamatus. Ik stundu Mācība jāizsargā no allažības spītālības. Bet viesuļvētras stundā Mācību sargāt nav vajadzīgs, jo vienīgi viņā būs visa cilvēku cerība. Tad pagriezīs galvas no Zemes un varbūt pirmo reizi ieraudzīs tālās pasaules un debess uguni. Dārznieks lietus gāzi dēvē par svētdevu. Vai neteiksim to pašu arī par viesuļvētru, kura liks padomāt par izplatījuma uguni un turpmākajām esamībām?

278.

Skolotāja vieta labākajā stūrī nav māņticība. Tā ir lūgtā viesu vieta pie mielasta galda. Viņš var ienākt jebkurā mirklī un tā parādīs, ka viņu gaidījuši. Šī pastāvīgās gaidīšanas un gatavības zīme ir kā sauciens atvērtā logā. Celšanā un cīņās atlicināsim laiku arī acumirklīgam smaidam.

Mācība attīstās spirālveidīgi, kā viss esošais. Svētība tiem, kas izpratuši spirālās uguns maiņas secību. Liesmas galu senlaiku cilvēki tēloja kā plakanu spirāli. Šī stihija sevišķi spilgti izteic kustības sākumu. Vai drīkst apgalvot, ka nodarbojaties ar Agni Jogu, ja neesat pat atskārtuši kaut vai iekšējās Uguns sākumu? Tīra tiekšanās izraisīs uguns uzliesmojumus. Vajag fiksēt šos sākumus un apstākļus, kas tos pavada. Tam nolūkam jāattīsta īsta novērošanas spēja. Nav viegli iegūt novērošanas spējas. Apstākļi, kas sekmē šīs parādības, ir visai individuāli: aukstums vai karstums, skaņa vai klusums, gaisma vai tumsa. Pat tādi antipodi izraisa vienādas sekas.

Jānovēro daudzi apstākļi. Ja personas, kuras sasniegušas uguni, pierakstītu visus novērojumus, tad viņas ļoti palīdzētu daudziem jauniešiem. Kopīgais darbs visupirmām kārtām prasa individualitātes aizsardzību. Un kad paņēmieni liekas atrasti, tieši tad var būt tuvu arī visvienkāršākais. Var pabrīnīties, kādi negaidīti sīkumi dažreiz aizdedzina liesmu. Viens noteikums negrozāms – jūtīgums pret satricinājumiem un arī nesaliekts mugurkaula stāvoklis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

279.

Spirālā struktūra raksturīga visām strāvām; tā pati spirālā uzbūve redzama visā esamībā. Ņemsim Mācības izpratnes piemēru. Viens otrs pamēģinājis lasīt Mācību vienreiz, bet šāda palasīšana nenesīs labumu. Tikai atkārtoti lasot var pamanīt spirālo struktūru. Mācība it kā atgriežas pie tiem pašiem priekšmetiem un gandrīz vai pieskaras tiem. Bet strāvas spirāle tiecas augšup un nes jaunu atziņas graudu. Ugunīgā apziņa nostiprina neiznīcināmās zināšanas.

280.

Veca ķīniešu pasaka stāsta par aizmākoņu milzi un zobgali punduri. Milzis attēlots stāvam ar galvu pāri mākoņiem, bet punduris zobojās, ka milzis neredzot zemes pasauli. Bet milzis pacieš visus zaimus, sacīdams: “ja es vēlētos, es varētu rūpuļot pa zemi, bet tu nekad nespēsi ieskatīties aiz mākoņiem.” Tāpēc garā līdzināsimies milžiem. Ja gribēsim dižo labumu, visiem būs vietas gana. Viscildenāko piemēru izpaudumi ierosinās jaunus apziņu apjomus. Turklāt radniecība ar milžiem palīdzēs palūkoties aiz mākoņiem.

Gudrību jāprot pasmelt

281.

Kā cilvēkiem nav paveicies ar pārgērbšanos, tikpat maz tiem veicas ar dzīves ērtībām. Galvenā ērtība prasa apstākļu uzlabošanu un dzīves sīkumu vienkāršošanu. Bet cilvēki, gluži pretēji, cenšas visu sarežģīt un atvairīt katru apziņas pieaugšanas iespējamību. Katra apziņas pieņemšanās spēkā – bez pārspilējuma – tiek ieskatīta par nepieļaujamu. Ja parādās apziņa – sabrūk ģimenes, sabrūk valstis. Dzīves Mācība kā bārenis mīt šaurajos kaktos, kamēr laukumos dimd nāves gājieni.

Lai nedomā, ka Mēs atkārtojam savu laiku pārdzīvojušas metaforas. Pat visaprobežotākie cilvēki dažreiz piesargās no lietu pārprodukcijas rēga. Protams, ja turpinās dzīvi pēc vecajām metodēm, tad produktu pārprodukcijai ir jāiestājas. Tikai lietderīga vienkāršošana var ienest dzīves vērtību un saglabāt dabiskās bagātības. Nedrīkst iznīcināt kosmisko pūliņu uzkrājumus, vieglprātīgi cerot uz kaut kādu nepelnītu enerģiju!

Uz katru jaunu enerģiju mums jāsatavojas. Katra māte domā par nākošo bērnu, vai gan var nedomāt par enerģiju, kura ir mūsos pašos! Jādomā par neatņemamo iespējamību.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

282.

Katra saprātīga darbība ir neiznīcināms ieguvums. Mācības apstiprinājums ir neuzveicams bruņojums. Zināšanas ir spēja valdīt par Gaismas dzirkstelēm. Izplatījums ir ķermeņu sakopojums. Laiks ir staru saskatīšana, kā ilgstošais pārvēršas nemanāmā, tā neredzams ir skābekļa – uguns spēka dzimtenes – sastāvs.

283.

Cilvēki tā vien saka: “viņš ir tik labs, ka mušai nenodarīs pāri.” Bet Mēs sacīsim: “Viņš nenodarīs pāri mušai, bet iznīcinās indīgu čūsku, kas apdraud līdzcilvēku.” Bet te jāzin, kura muša nekaitīga un kura čūska indīga. Šīs ziņas var sniegt Mācību grāmatas, bet no tām jāpasmeļ zināšanas.

Nevar spriest pēc ārējās rīcības. Jāprot ielūkoties darbību cēloņos. Tā apgūstot meistarību, neaizmirsīsim par labā amatu. Tam nepieciešama visa atbildība un jāapzinās dzīves jēga. Visgrūtākā meistarība ir Patiesība, bet tā paātrina ceļu.

284.

Katra Mācības grāmata satur iekšēju uzdevumu. Ja cietsirdība spēj zākāties par Brālību, tad tas būs zemākais mežonības veids. Lai cilvēki rod sevī spēku atturēties no zākāšanās. Nīrgas nav prāta asums. Gudrajā attieksmē pret notiekošajām parādībām slēpjas humors, bet muļķības atvērtā rīkle ir cilvēces kauns. Vai gan tā ir rotaļa, kad cilvēce kļūst par neprāta rotaļlietu! Panākumus gūst tie, kas tīrām rokām paceļ “Kausu”.

285.

Kas studē Mācību, tam jāpieradinās pie viena, pie neizbēgamām aizdomām no cilvēku puses. Nevar vainot cilvēkus par viņu attieksmi. Ja viņš būtu askets vispārāztītā nozīmē, ar viņu vieglāk samierinātos. Ja tam būtu maga izskats, tad viņu atzītu aiz bailēm. Bet viņa būtība nav izskaidrojama vienkāršiem vārdiem, un darbs pasaules evolūcijas labā neietilpst nevienā no vispār pieņemtajiem statūtiem. Kā gan cilvēki samierinās ar savas dzīves atjaunotni? Jo viņi taču no tā visvairāk baidās.

Par laimi to, kas pievērsies Agni Jogas ceļam netirda domas par aizdomām. Viņš strādā, visu sevi nododams evolūcijas labā. Viņš iet nešaubīdamies, zinādams, ka apmierinātība viņam nepieder.

286.

Katram ir savs ienaidnieks. Atkarībā no ienaidnieka izpazīstama personas nozīme, tāpat kā ēna atkarīga no priekšmeta augstuma. Nevajag īpaši pievērsties ienaidniekiem un nevajag pret tiem izturēties arī nevērīgi. Nav cilvēka bez ēnas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Akbars, saukts par Lielo, ļoti saudzīgi izturējās pret ienaidniekiem. Iemīļotais padomnieks pārzināja ienaidnieku sarakstu. Akbars bieži apjautājās, vai sarakstā nav parādījies kāds cienījams vārds? “Kad ieraudzīšu cienījamu cilvēku, sūtīšu sveicienu pārgērbtajam draugam”.

Un vēl sacīja Akbars: “Esmu laimīgs, jo esmu varējis pildīt dzīvē svēto Mācību, esmu varējis dot tautai pārticību un esmu bijis lielu ienaidnieku atēnots.”

Nevienu Mācību nav izcēlušī draugi. Ja ienaidnieks ir ēna, tad mēlnesība ir taures skaņa.

287.

Nekad vēl neviena Mācība nav iegājusi dzīvē bez tumsas ordu uzbrukumiem, tas pats notiek arī tagad. Tieši tumšie palīdz atklāties ikvienam gaišam pasākumam, tāpēc mēs zinām visu šķēršļu un pat apmelojumu vērtību.

Viss norisinās pa Neizdibināmiem Ceļiem. Bet pēc pērkona – atmosfēra tīra.

“Kareivji, kareivji, tā mēs sevi dēvējam. Mēs cīnāmies par cēlo varonību, par augstiem mērķiem, par augstāko gudrību, tāpēc mēs saucamies par kareivjiem”.

288.

Kā redzams, uzbrukumi “Dzīvās Ētikas” grāmatām jūs uztraukuši. Bet tas ir neizbēgami. Neviena Mācība nav iegājusi dzīvē bez pretdarbības. Jaunajai Mācībai jāieviešas aizejošo apziņu kļedzienu un uzbrukumu pavadītai. Tāds ir zemes likums.

Patiesi, nav nekā zaimojošāka, kā ar cilvēciskāko apziņu ierobežot Dievišķās Sākotnes neaptveramo Varenību, kas piestrāvījusi visu Izplatījumu. Vienīgi no drausmās tumsonīgās noniecināšanas radušies arī visi necienīgie jēdzieni par Dievu.

Cilvēks savā iedomībā cenšas visu novilkt zemāk, pielīdzināt savam līmenim un līdzībai. Par to jau pietiekoši sacīts grāmatās. Mācības grāmatas ir pilnas jēdzieniem par Dievišķo Sākotni jeb Dievu, par Garu un garīgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Dievs mūsos ir vienīgā realitātē, viss pārējais, kā to brīnišķīgi un poētiski apzīmējuši Austrumi, ir vienīgi – “Dižās Pasaules Mātes Rotaļa.”

No visas sirds priecājos par jūsu atdevību Dzīvās Ētikas Mācībai, jo tikai ar viņas palīdzību mēs panākam Vārtu atvēršanu.

289.

Esmu viens prātis, ka to, kas jau iespiests, nevar ieskatīt par kaut ko tādu, kas būtu slēpjams. Bet lai smalkjūtība vai samērības izjūta tomēr pasaka priekšā, kad un kur viena vai otra lieta būtu piemināma vai noklusējama. Daudz kas atkarājas arī no tā, kā pasaka, kā apgaismo un kādos apstākļos piemin un izvirza zināmus jēdzienus.

Sintēze

290.

Stādieties priekšā, kā neprašā tuvojas sarežģītai mašīnai. Viņš nedomā par aparāta nozīmi, neapjēgdams sekas, viņš kampj aiz pirmās sviras. Gluži tas pats notiek ar cilvēku, kurš, iegaumējis tikai veselas Mācības vienu detaļu un, nu brīnās, ka neredz kopējo seku. Kā neuzmanīga rīkošanās ar mašīnu draud nejēgam ar bojā eju, tāpat briesmās atrodas arī cilvēks, kas ignorē Mācības būtību.

Kāds pievērsīs uzmanību tikai barības kvalitātei, kāds tikai centīsies nerunāt neķītrības, cits nesaskaitīsies, trešais – nebaidīsies, bet šādas derīgas detaļas būs tomēr kā atsevišķas sviras, atsevišķi neviena no tām nepacels visu smagumu. Pakāpeniski jāiedziļinās Mācības sintēzē, tikai sintēzes varavīksne var dot augšupejas iespēju. Ja kāds jūt, ka ir jau vienas daļas pārņemts, lai cītīgi atkārtu arī pārējās doto norādījumu daļas.

Dodam daudz apslēpta un pakāpeniski pietuvinām atskārsmei. Lai cilvēks nebīstas pieiet jo tuvu, tik tuvu, kamēr spēj apgūt Mozaikas ritmu.

Tuvošanās sintēzei iemācīs likt lietā visas detaļas.

291.

Ap sintēzes jēdzienu daudz pārpratumu. Daži, kaut arī atzīst tās noderīgumu, tomēr ieskata, ka sintēze ir – mazliet no visa. Viņi attaisnosies ar to, ka pie zinātnes tagadējās attīstības cilvēks nespēj visu zināt. Bet vai tad sintēze nozīmē – zināt visu?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Zinātni ar visām tās nozarēm viena persona apgūt nespēj, bet zinātnes jēgai jātiek atskārstaī. To ir iespējams apgūt pilnīgi un nostiprināt apziņā.

Vienīgi pārgudrinieks var izlikties, ka viņam nav saprotama sintēzes jēga. Tāds neprašā viegli pieņems kaut kādu vienu mehānisku nozari un būs gatavs aizsegt savu aprobežotību un aizspriedumu, ka savienošana nav iespējama.

291.a

Ar vēsturiskiem piemēriem vajag pierādīt, cik lielā mērā ietveres spēja un sintezēšanas spēja ir bijusi plaša un gaiša prāta pazīme. Drīz mašīna cilvēkiem dos iespēju atbrīvot ievērojamu dienas daļu. Vajag padomāt, kādai vajadzībai šis brīvais laiks tiks izmantots?

Jāatzīst, ka dažu nodarbību savienošana kļūs neizbēgama, citādi ieslīgs trulumā. Vienīgi apziņas paplašināšanās varēs palīdzēt saprātīgi sadalīt dienu. Bet apziņas paplašināšanās izaug no mīlestības uz izzināšanu un no tiekšanās pēc augstākās kādības.

Spēja sintezēt palīdzēs iemīlēt visas dzīves kvalitāti.

292.

Mēdz runāt par kaut kādiem īpašiem sintētiskiem raksturiem, bet šāda paštaisnošanās ir aplama. Iedzimtu sintēzes spēju bez psihiskās enerģijas rūpīgas izsmalcināšanas nemaz nav. Tāpat mēdz sīksti turēties pie ieskata, ka fizikālās zinātnes ir par šķērslī apkopšanas spēju attīstībai, bet katrs pazīst izcilus fiziķus, astronomus, ķīmiķus un mehāniķus, kuri vispirmām kārtām ir bijuši lieliski, sintēzes spējīgi, prāti. Neuzskaitīsim viņus, bet gan sacīsim, ka liela zinātne izaudzina lielus prātus.

Daudz modrības, nenogurdināmības, uzticības ir ieguldīts katras sintēzes pamatos. Protams, ka cilvēks, kurš izkopj novērošanas spējas, saskatīs ap sevi daudz vispārinājumu un sapratīs, cik daudzkārt pievilcīgāki ir šie plašie ceļi. Proti, sintēze dibinās uz pārliecināšanas spēka un uz pievilcīguma. Sintēzes jēdziens tik plaši aptver lietu būtību, ka sintēzes spējīgam prātam negācija ir sveša. Spēju sintezēt nevajag attiecināt uz kaut kādiem laimes lutekļiem. Šī vērtīgā kādība jāattīsta sevī darba rūķa gaitā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

293.

Izdomājiet, kā vieglāk ieviest Mācību savā dzīvē. Visnodarbinātākie cilvēki var katru dienu veltīt kādu stundu tam, lai tuvotos Mācībai. Neticam, ka neatliek ne mirkļa visbūtiskākajam, tam, kam taču dzīvojam. Katru dienu uzņemam barību un bez tās dienu uzskatām par nelaimīgu. Bet mūsu gars tāpat saņem domu barību un bez tās diena būtu pat noziedzīga.

Pavairosim savas domas un atcerēsimies Mācības pamatus tāpat kā maizi un pienu. Nav vajadzīga vara, jo Mācība spēj valdzināt ar visa traucējošā savaldīšanu.

294.

Palūkojieties uzmanīgi, vai Skolotājs nav spiests kaut ko atkārtot? Jūs zināt, kā Mums nepatīk atkārtojumi, tas nozīmē, ka tam ir pamats. Varbūt, ārēji spriežot, atkārtojums ir lieks, bet palūkosimies sirds dziļumos, un redzēsīm, cik tas nepieciešams.

Atkārtojumu bieži vien neievēro tieši tie, kuri tos izraisa. Tālab nepieciešami kā zāles pielietot atkārtojumus, ja tie nav iezīmējušies smadzenēs. Tam, kas sevī nes Dzīves Mācību, jābūt gatavam atkārtoti apstiprināt, ja viņš redz, ka pamati šķobās. Jāpieņem, ka pamata likums ir jāizpilda vispirms. Pamatus nedrīkst atvietot ar detaļām.

295.

Ja kopienā netiek pildīta Mana Mācība, tas nozīmē, ka ienācis kāds, kas maskējas. Jebkurš ienākušais var iziet, bet ikviens, kas iziet, ņem sev līdz iekrāto īpašumu. Ja dažkārt nesamērīgi liela nasta ir viegla kā spalva, tad tāpat dažreiz nepatiesības grams mēdz būt smagāks par pudu.

Sevišķi nikna cenšanās pielīdzināties vienkopas dalībniekiem noved pie šausmīgiem zaudējumiem. Smags ir to ceļš, kuri nav ienākuši viegli tad, kad tos aicināja. Lūdzu neatņemt sev spēkus. Spraigajā darba tempā slēpjas ievērojama okulta īpašība. Ne ar kādu gribas piespiešanu nav iespējams sasniegt spraigā darbā gūtos rezultātus. Temps un ritmisks piesātinājums spēj pielīdzināties kosmiskajam spraigumam.

Par dzīves nomaiņu

296.

Divas īstās Mācības pazīmes, pirmā – tiekšanās pēc Vispārības labuma; otrā – visu to agrāko Mācību atzīšana, kuras atbilst pirmajai pazīmei. Jāatzīmē, ka sākotnējā Mācības forma nesatur noliedzošus noteikumus. Bet māņticīgie sekotāji labuma apliecinājuma vietā sāk aprobežot Nolēmumus ar noliegumiem. Rodas postoša formula: “Mūsu ticība ir tā labākā”, vai arī “Mēs esam ticīgie, kurpretim viņi visi ir neticīgie.” No šejienes viens solis līdz krusta gājienam, līdz inkvizīcijai un asins

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

jūrām To vārdā, Kas slepkavību nosoda. Nav kaitīgākas nodarbošanās par ticības uzspiešanu. Kas grib iet ar Mums, tam vispirms ir jāaizmirst noliegšana un brīvi, bez citu piespiešanas jānes atjaunotā dzīve. Ļaudis ir savaldzināmi ar daiļumu un gaišā, zināšanām. Vienīgi cerību, dzīves uzplauksmes un radošas darbības pilna Mācība spējīga palīdzēt īstajai evolūcijai. Dzīve taču nav tirgus, kur izdevīgi nopērkama ieeja Debesu Valstībā. Dzīve taču nav arī kaps, kur dreb par Nezināmā tiesneša taisnīgumu! Mācītie ir ieteikuši, pēc viņu domām, saprātīgu mierinājumu: “Cilvēks sāk mirt jau no piedzimšanas momenta”. Nabadzīgs un skumjš mierinājums. Mēs, turpretī, sakām – cilvēks mūžīgi dzimst, ir sevišķi tā sauktās nāves momentā.

Sakropļoto reliģiju kalpotāji pamudina savus audzēkņus iepirkt kapsētā vietas, kur tie pateicoties iepriekšējām rūpēm, gulēs ērtāk un cienīgāk par citiem, nabagākiem, kas nabadzības dēļ nav pelnījuši garas aizlūgšanas. Viņiem nabagajiem, vīraks būs viltots un dziedātāji dziedās ļoti slikti. Sakiet jel beidzot, kura īsta Mācība ir sludinājusi tādu kroplību? Patiesi, diezgan kapu, kapsētu un iebiedējumu!

Zināms cik gaiši raudzījušies Skolotāji uz pāreju nākošajās izpausmēs un mazāk par visu rūpējušies par vietu kapsētā. Pret reinkarnācijām lūdzu attiekties stingri zinātniski. Ja jūs varat ieteikt citu pasaules uzbūves konstrukciju, Mēs rezervēsim jums semināra profesora vietu un apsolām jūs apbedīt pēc pirmās šķiras, jo jūs esat nodomājuši apgaismoto acīs patiesi nomirt.

Uzmanīgi izlasiet pie jums iespiestos Skolotāju rakstus un jūs pabrīnīsities, cik vienādi visos gadsimtos Viņi Runā par dzīves maiņu.

Kad jūs zinātniski, un bez aizspriedumiem, uzdrošināsities pacelt skatu, parādīsies Gaismas ceļš.

Drošie ar Mums – Drošajiem iepriecinājums!

Mācības tīrība un daiļums – vienkāršībā

297.

Skolotājs ciena vēlēšanos nomazgāt putekļus no dižajiem Tēliem. Skolotājs ciena vēlēšanos apstiprināt dižo vārdu vienkāršo izteiksmi, ciena vēlēšanos koncentrēt daudzvārdību. Lai izceltu būtību, ir jāpieiet no negrozāmības viedokļa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Ir jāzina, ka neviens piemineklis nav nonācis bez izkropļojumiem.

Mācību var paust ar devīzi: “Lai tas, kurš nav vienis prātis, pierāda pretējo.” Labāk mērīt atkāpjoties atpakaļ, nekā ierakties nenomazgājamajos putekļos. Tiešām, vadošā principa pazīšana apgaismos izkropļotos simbolus.

Aizgājušās tautas uz gara brīvības allaž atstājušas apsūbējumu. Jautājiet – “kur ir vajātie?” – pa šīm pēdām ejiet. Ieraudzīsiet vajātos pirmos kristīgos un budistus, bet, kad tempļi novērsās no Kristus un Budas, tad vajāšanas izbeidzās.

Norādu turēt Mācību vienkārši, nav vajadzīgas komplicētas izpausmes, jo dzīve ir skaista vienkāršībā. Ap augu bieži nākas uzrušināt zemi, tālab atkārtojumi ir neizbēgami.

298.

Ceturtnā gadsimtā pēc Svētītā aiziešanas Mācība jau bija pilna reliģiskiem strīdiem. Nebija pagājis gadsimts, kad kristietība jau uzrādīja ārkārtīgu neiecietību. Muhameda pēdējais pasludinājums izraisījās no fanātisma. Reliģiskie strīdi iznīcināja Mācības jēgu, tāpēc tagad aicinām uz īpašu iecietību, noraidot strīdus.

Jautās – kā aizstāvēt mācību, nereaģējot uz uzbrukumiem. Labākā aizstāvēšana būs – attīstīt darbību beznaida virzienā. Naidīgos apgalvojumus var iznīcināt ar jaunu aizsargvaļņu dibināšanu. Ziniet, ka Mēs nevairāties ienaidnieku, bet nedrīkst viņu dēļ šķiest spēkus.

299.

Katras gaišas Mācības pirmā pamatīpašība ir: izravēt katru atriebības izjūtas iespēju. Mācībā uzsvartā pretošanās ļaunumam nav atriebība, jo pretošanās ļaunumam paredz vispārīgā labuma aizsardzību, kamēr atriebības pamatā ir personīgā izjūta. Bet jūs zināt, ka patība ir visa posta sakne. Cilvēks, kas nespēj disciplinēt domas un jūtas, nevar arī cerēt gūt sekmes izvēlētajā Gaismas ceļā.

Mācekļa ceļš nav viegls. Tam nav nekā kopēja ar okulto romānu magu jeb svaidīto dzīves aprakstu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļa

Visas Gaismas Mācības, pirmkārt, uzsvāro saprātīgumu un noraida katru varmācību un prasa vienīgi domāšanas, - nodomu, vārdu un darbu tīrību. Tāpat nav pielaižamas arī nekādas maskas. Maskas atstātas tumsas rokas pušiem, kam ir ko slēpt, un jūs pareizi darāt, ka izvairaties no tiem. Viņu patlaban ļoti daudz, jo tuvojas viņiem kritiskie termiņi, un viņi ļoti rosīgi vervē sev palīgus abos plānos. Bet cik neizteicami smaga ir viņu pavadināto karma!

“Viss ir atklāts, viss pieejams”, bet ieiet un ņemt mēs varam tikai paši. Un sasniegumu pirmie nosacījumi ir – godīgums, drosmē, bezbailība, ne ar ko nesalaužama tiekšanās, liela pacietība un pateicība par katru drupatiņu. Nodevība, protams, nav pielaižama pat domās. Bet, kad ir īsts patiesīgums, īsta sirds degsme, tad viss kļūst viegls un prieka pilns. Tāpēc iemīliet savu izvēlēto Skolotāju no visas sirds, ar visu savu būtību un sasniegumi nekavēsies.

300.

Atcerēsieties dažus gadījumus, kas dažādās dzīvēs daudzkārt atkārtoti: gaidīja Vēstnesi desmit gadus, bet dienu pirms Viņa atnākšanas aizslēdza durvis. Vai arī, izvēlējušies atdalītu daļiņu, iedomājās, ka pielaižs un atļaus viss. Vai arī izvēlējušies daļiņu, iekrita svētlaimīgā bezdarbībā, brīnīdamies, ka daļiņa sadilst. Vai arī, izvēlējušies daļiņu, iedomājās saglabāt vecos ieradumus, lai vienā azotes pusē guļ svētības daļa, bet otrā var saglabāt mīļos tarakānus. Vai arī, izvēlējušies daļiņu, nolēma tikai uz mirkli izlēkt no vilciena, aizmirsdami, ka lēciens, vilcienam ejot, bīstami aiznes atpakaļ. Vai arī, izvēlējušies daļiņu, iedomājās apmelot brāli, aizmirsdami, ka apmelojums sāpīgi sit pa pieri.

Jautāsi – “kā rīkoties, lai nesagandētu izvēlētajā daļiņā?” Varu dot padomu – daļiņas vietā pieņemiet visu vispārības Labuma kausu. Tāda pieņemšana pasargās jūs no visiem netīrumiem. Bailīgas apdomāšanas vietā nolēmi pieņemiet kā izmēģinājumu uz septiņiem gadiem Vispārības Labuma plānu. Ja Mans padoms nav labs, pagūsi atkal ieaudzināt savus tarakānus.

Kam Vispārības Labuma kauss izrādīsies smags tam sacīšu: Mācība nav ciedru riekstiņi cukurā, Mācība nav sudraba rotaļlietiņa. Mācība ir nolemtā un saglabātā varenā sidraba rūda. Mācība ir atrastie un trauksmes pilnie dziedinošie sveķi. Teikšu svārstīgajam – tikai sargies kļūt par nodevēju, jo pat maza nodevēja liktenis ir šausmīgs! Tam, kas pūlās, Sacīšu – ir jau liels nopelns piesaistīt mazu spēku, bet pievilkt lielu spēku ir jau gaišs sasniegums. Kas tiešām pūlās, tam Vispārības labuma kauss nav smags. Kad meklēsiet līdzstrādniekus, meklējiet neapmulsdami.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Līdzstrādnieka rokas var slēpt Vēstnesi; ādas krāsa var būt no kalnu sniegiem. Patiesības Vēstnesis neklieds uz tirgus laukuma. Tā savāciet pazīmes – laiks ir tuvu!

301.

Kāpēc galvojums par Mācību parasti nāk nedroši, kautrīgi? Protams, tāpēc ka esamības problēmas cilvēcei bažas nerada. Dzīves jautājumi neietilpst ikdienišķā dzīvē. Neparastības ierodas kā dabas kļūdas. Likumu veidi mazdūšības sastindzināti. Kā cilvēka sargi joprojām stāv fetišs vai noliegums. Dzīves Mācība atrodas vai nu bioloģijas nosacītībā, vai tiek apslāpēta ar tempļu vīraku.

Vajag, beidzot, piegriezt vērību apkārtējam un it īpaši tagad, kad var novērot sevišķu kosmiskā procesa spriegumu. Mūsu organisma jūtīgie aparāti strādā tikpat spriegi. Spriegā atmosfēra aicina cilvēkus ar rūpību un atklāti pievērsties kosmiskajiem spēkiem. Nav ko ņirgāties, kad vispār nezina, par ko ir runa. Tikpat labi varat smieties par augstākās matemātikas formulām, ja tās nepalīdzēs jums pagatavot pusdienas.

Mums nav žēl tērēt laiku šiem truismiem, jo viss ir noderīgs, lai pievērstu cilvēci psihiskajai enerģijai. Ir aplami iedomāties, ka cilvēks būtu jāpierunā likt lietā viņam sen piederošo spēku. Tā taču ir mežoņa psiholoģija, kas baidās no visa tā, kas nav bijis zināms viņa vectēvam. Bet izplatījuma doma tomēr darbojas!

302.

Galvojiet ar itin visu, kas jums pieder. Galvojiet ar visu savu vēlēšanos. Galvojiet ar domas spēku. Tā var radīt jaunus savienojumus.

Ja vakar nerasniedzāt, tas nozīmē, ka uzkrājumi bijuši nepareizi. Nedrīkst atkārtot kļūdas, jo nav iespējams pāriet tur, kur tilts izpostīts. Bieži lūkos novērst to visnenozīmīgāko, bet galvenos cēloņus saglabās tumsā. Lai tumsu klīdina ugunis. Tālab novēlam – aizdedziniet ugunis! Neraugieties uz Mācību kā uz abstraktību, atkārtojiet Gudro vārdus!

303.

Manierēšanās neder, ejiet kā lauvas – Labais greznos jūsu bruņas. Es jums sūtīšu kārdinātāju un roku likšu draudu ratā. Ieskatu, ka no uzbrukumu piemēriem vajag mācīties.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Mans norādījums mācekļiem: ir likumīgs Mans lūgums, ejiet stingri, bet bez īgnuma. Dusmas jūsu trauku padara līdzīgu stiklam un trauslu. Sidraba kauss vairāk piederas akmenim.

304.

Nelīdzsvarotība starp intelektu un sirdi Dižo Patiesību atspoguļos kā greizā spogulī. Un no šejienes tad arī izriet Mācību izkropļojumi un augstāko Tēlu karikatūras. Kā teikts: “apziņas un mācību attīrīšana ir pats lielākais mūsu laika uzdevums.”

Mums nav ko būties, jo mūsu darbībā nav nekā pretlikumīga, tieši otrādi, tā atbalsta visus labākos pamatus, visu to, uz kā bāzējas dzīve. “Dzīvā Ētika” pašreiz ir tik ļoti vajadzīga! Daudz tēmu lekcijām un referātiem var aizņemties no Mācības.

Padevībā un mīlestībā pret vareno Gaismas Hierarhiju arī tas vissmagākais un grūtākais ir atrisināms un pārvarams.

305.

Mācības grāmatu pazīšana uzliek cilvēkam pienākumu tajās norādīto pielietot katras dienas dzīvē, pretējā gadījumā karmiski būtu bijis labāk tām nepieskarties.

Jūs rakstāt, ka “pēc “Apskaidrības” un ‘Agni Jogas’ izlasīšanas līdz tam labie, godīgie un labsirdīgie cilvēki pēkšņi sākuši izpaust savas vissliktākās, agrāk apslēptās īpašības”, bet tā ir parasta okulta parādība. Saskaroties ar Mācību, visas cilvēkā darbojošās enerģijas savā spriegumā pieaug un cilvēkā pamostas līdz tam snaudošie spēki, tādā veidā parādot cilvēka patieso būtību.

Ir vajadzīga kvalitāte, bet ne daudzums. Prasme dot katram atkarībā no viņa apziņas ir nobrieduša mācekļa liela gudrība. Tādēļ nevajag plaši izplatīt Mācības grāmatas, bet gan pieturēties pie kulturāli izglītojošo programmu nodarbībām, to plašākā populārā iztulkojumā. Vēl jo vairāk tādēļ, ka pareizi uztvert Mācībā atklātos Dzīvās Ētikas pamatus var tikai attīstīts un disciplinēts prāts. Bet vai daudz ir tādu attīstītu prātu pat starp tiem, tā saucamajiem izglītotajiem cilvēkiem? Kā gan var sagaidīt, ka cilvēks bez kultūras pamata vai izsmalcinājuma uztvers smalkās vibrācijas? Vai gan var sagaidīt no cilvēka, kurš skatās neko neredzēdams un klausās – nedzirdēdams, kura acīm un ausīm nav pieejamas viņam apkārtējā dabā esošās smalkās skaņas un toņi; kuram zeme vienmēr ir melna, kalni zaļi vai pelēki un visi indieši vai ķīnieši vienāda

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

izskata, bet visas ūdenskritumu, upju un mežu skaņas ir vienkāršs troksnis, - vai var sagaidīt, ka tas uztvers smalkākās enerģijas? Jo katras uztveres pirmais pamats ir – uzņemt to apziņā. Apziņa ir vienīgais magnets, kas pilda mūsu bagātību krātuvi. Tādēļ arī Dzīvās Ētikas grāmatās tā tiek atgādināts par apziņas atvēršanu, šķīstīšanu un paplašināšanu. Mācība tiek dota tam, kas pēc tās tiecas.

306.

Daudzas jau tuvas iespējamības iznīcina cilvēku sūdzēšanās, ko rada pašnožēlas. Kad cilvēki sāk aprēķināt, cik katrs upurējis un cik maz saņēmis no Skolotāja, tad zūd Mācības jēga. Cilvēki aprēķina saņemto kā algādža maksu, nesamērodami saņemšanu ar mūžību, kurai tie eksistē. Cik nesamērojams ir pilnības jēdziens ar domu par labu nodomu apmaksu! Bet jāsaprot, ka daudzus algādža tērpā ietērpj nevis samaitāta sirds, bet neattīstīta iztēle. Daudziem Mūžības jūtziņu pārcērt tieksme uz pašnožēlu.

Bet visās Mācībās atkārtots par miesas nastu, lai pievērstu uzmanību gara pārākumam. Mācību vajag pieņemt kā sākumu īstajām priekšrocībām, kas nav atņemamas. Vajag apjēgt, ka Mācība padziļina apziņu un patiešām, sniedz dzīves iespējamības, ja vien tās nenoraida. Šis vienkāršais apsvērumi reti kad tiek ņemti vērā. Cilvēkiem labpatīk sūtīt izplatījumā sūdzības, izraisot pār sevi akmeņu lietu. Bet nebiedēsim, citādi pārmetīs mīlestības trūkumu. Mīlestības būtībai cilvēki piedēvē tik neparastus apstākļus, ka liekas, viņu mīlestība dzīvo naudas kaltuvē! Lai gan mīlestība vajadzīga ceļā uz Bežrobežību. Ceļvedis tik nepieciešams; kad mēs kailu klinšu šķautnēs ārkārtīgā spriegumā meklējam glābjošo saiti, tad Roka Vadošā mūs skars.

307.

Tautas gudrība skan tā: “Ar taisnīgām pūlēm pilīs neiedzīvosies”. Patiesi, tas ir liels skaistums, vienīgi paša spēkiem, ar darbā nopelnītajiem līdzekļiem īstenot dzīvē lielos Likumus. Nevis no pārpilnības ziedot, bet gan atdot visu, atstājot sev tikai pašu nepieciešamāko.

Ja nebūtu grūtību un nodevības, tad kā gan mēs izpaustu varoņdarbu un kalpošanu Gaismai?

Greznības un labklājības ceļu nav sludinājusi neviena Mācība.

Materiālās grūtības varoņdarba ceļā nav tās grūtākās, lai gan tumšajiem ļoti patīk sist par šo, daudziem tik vājo, vietu, līdz ar to atklājot daudzas, līdz šim slēptas, īpašības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

Daudz grūtāka ir cīņa ar cilvēku tumšo apziņu. Cilvēka daba ir neaptverami dziļa, un ir grūti sajūties visdažādu nodevību ielenktam, kas mūsu masveida apsēstības laikmetā kļuvušas tik biežas. Bet tomēr visgrūtākā, visneatlaidīgākā cīņa ir cīņa ar saviem paradumiem un trūkumiem. Citēšu lappusi no HPB piezīmēm. Tā saucas “Brīdinājums”: “Okultismā pastāv dīvains likums, kurš ir apstiprinājies tūkstošgadīgā pieredzē. Kādam ir tikai jānostājas uz “pārbaudāmā” ceļa, kad sāk parādīties dažas okultas sekas. Un pirmā no tām ir visu to īpašību izpaušanās uz āru, kas līdz šim cilvēkā atradušās snaudošā stāvoklī: viņa trūkumi, parašas, īpašības vai slepenas vēlēšanās, labas, ļaunas vai arī neitrālas.”

“Piemēram, ja cilvēks atavisma vai karmiskā mantojuma dēļ ir godkārīgs vai jutlīgs, vai iedomīgs, tad visi šie netikumi neatvairāmi viņā izpaudīsies, pat tad, ja līdz šim laikam viņam ir izdevies tos sekmīgi noslēpt vai nomākt. Tie parādīsies neatvairāmi un viņam nāksies ar tiem cīnīties simtkārt spēcīgāk nekā agrāk iekāms tam izdosies sevī izskaust tamlīdzīgas tieksmes.”

“Turpretim, ja viņš ir labs, augstsirdīgs, cēls un atturīgs, vai arī viņam ir kādas labas īpašības, kas atrodas slēptā vai snaudošā stāvoklī, tad tās izpaudīsies ar tādu pašu spēku kā visas pārējās”.

“Šī Likuma iedarbība ir jo spilgtāka, jo nopietnāka un patiesāka ir kandidāta izteiktā vēlēšanās un jo dziļāk tas ir izjutis uzņemto saistību tiešamību un nozīmi.”

Patiesi, pieskaršanās Gaismas Avotam ir pārbaudes akmens jebkuram.

308.

Vēstule nobeidzas ar visai neizdevušos frāzi – “Mācības augstvērtīgā krava nogrimst “Austrumu Kausa” kuģī”. Bet vēstules autors nav padomājis, ka Patiesība, būdama pati dzīve, ugunī nedeg un ūdenī neslīkst. Tāpēc Mācību, šo dzīvības Avotu, nespēj piebradāt tumsas iznīcīgie pūļi. Otrkārt, šai gadījumā “Austrumu Kausis” nav kuģis, bet gan pati krava. Patiešām, Austrumu neizsmeļamais kausis glabājas Nesagraujamā Cietoksnī, un nekad neviena lāse no tā netiks izlaistīta. Un mūžsenis Sargātāji zina, kad un cik lāses vajag izliet no tā, lai nomazgātu cilvēces apziņu.

Tik aplami un mežonīgi skan bažas... no tādu ļaunu puses, kas tuvojušies Mācībai un kuriem vajadzētu atskārst pārdzīvojamā laikmeta vienreizīgumu, laikmeta, kad cilvēces kuģis iet bojā; kad nepieciešami ārkārtīgi līdzekļi, lai izraisītu gara

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

4.nodaļa: Mācības pielietošana

Apakšnodaļas

kliedzienu; kad masas izpratušas savu “garīgo” vadītāju bankrotu un gara tumsību; kad šīs masas, kurām īstā laikā nav ticis parādīts jauns Ceļš, kā ūdens no ilgi aizturētām slūžām brāžas pār uguņu dzēsējiem... Jo ceļa norādīšanas noziedzīgo kavēšanu praktizēja taisni tie “garīgie” un labprātīgie aizbildņi, kas galvenokārt rūpējas par savu personīgo labklājību.

Jā, Gaismas nešanas ceļš vienmēr bijis un ir varoņdarba ceļš, tāpēc tas arī tik brīnišķīgs. Tajā nav patības, nav arī baiļu, ir vienīgi cildens prieks kalpot lielajam.

Kad iestājies kosmiskais termiņš, tad, lai no jauna atmodinātu apziņu, tiek sūtīti vairāk vai mazāk cildeni Gaismas nesēji, šiem cilvēces apziņas jauno pakāpju pamatlicējiem tiek dots materiāls un norādīts, kas īsti liekams pamatā un kas aiztaupāms izcilām apziņām. Jāņem vērā, ka katrs laikmets nāk arī ar savu, laikam atbilstīgu izteiksmes formu, kā arī ar Mācības pamatu plašāku vērtējumu, jo saskaņā ar evolūcijas likumu, viss aug, viss vēršas plašumā. Pēdējais apstāklis neizbēgami pievelk arī tādas apziņas, kas, nebūdamas spējīgas ietvert Mācības dziļumu un plašumu, klūp pat uz pirmajām pakāpēm, kuriem Rietumos atklāti likti pamati jau pirms 50 gadiem. Šādu ļaužu kuģītis nespēj pacelt augstvērtīgu kravu. Viņu apziņa pagājušos mūžos nav centusies uzbūvēt izturīgu šķirstu, kas tos paglābtu no tumsonības plūdiem un noenkurotu Gaismas Kalnā.

Bet Patiesība paliek neskarta. Lēnām, bet neatvairāmi cilvēce virzās pa augšupejas kāpnēm. Tāpēc nenoskumsim, ja kaut kur vai kāds nespēj ietvert Mācības pamatus. Jo Dzīves Mācība nav dota vienai zemei vai tautai, bet visai pasaulei. Tāpēc būsim līgsmi garā, ka dzīves Mācības straume neaprimst.